

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.V., proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18,
 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2013, č.j. DSH/9415/13**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy čj. 10753/OD/12 ze dne 14.5.2013, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** nesouhlasil se závěrem o spáchání přestupku s tím, že bezpečnostní pás uvolnil až v době, kdy automobil stál. Žalobce měl za to, že hodnověrný důkaz o připoutání bezpečnostním pásem mohl podat pouze jeho spolujezdec Ing. F., avšak členové hlídky se ho ani nezeptali. Podle žalobce tak nesplnili povinnost řádného zdokumentování přestupku v souladu s **§ 58 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb.** Naopak policisty pořízenou fotodokumentaci považoval žalobce za účelovou, neboť byla pořízena na stojícím automobilu. Žalobce poukázal na skutečnost, že v době kontroly byla téměř úplná tma, pouze svítilo pouliční osvětlení. Podle žalobce v tomto případě je střecha automobilu stínidlem k prostoru

uvnitř automobilu. Navíc žalobce poukázal na to, že bezpečnostní pás byl v téměř totožné barvě s jeho oblečením a je zakotven do středového sloupku ve výši jeho ramen, takže pás nevytvářel žádnou volnou část od zakotvení k ramenům žalobce. Podle žalobce je nevysvětlenou otázkou, zda mohli hlídkující policisté dobře vidět nepřipoutání za jízdy. Dále žalobce namítal, že nebyly splněny podmínky pro projednání věci bez jeho přítomnosti dle **§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích**, když jako živnostník v automobilové dopravě den před jednáním pobýval kvůli zakázce v Belgii a dne 14.5.2013 požádal telefonicky svého zástupce, aby ho na ústním jednání dne 15.5.2013 omluvil. Žalobce tak předpokládal, že ve věci bude nařízeno ústní jednání na jiný den. Žalobce rovněž namítal porušení **§ 52 zákona č. 500/2004 Sb.** tím, že správní orgán I. stupně neprovedl odvolacím orgánem nařízený výslech svědka Ing. F., když předvolání zaslané na adresu trvalého pobytu svědka se vrátilo zpět jako nedoručené.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že zjištění přestupku bylo policií řádně zadokumentováno. V místě přestupku bylo sepsáno oznámení přestupku, které bylo žalobci předloženo k vyjádření a podpisu. Policejní orgány tak postupovaly plně v souladu s § 58 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích. Při zjišťování přestupku učinily nezbytná šetření ke zjištění osoby žalobce a k zajištění důkazních prostředků a o zjištěných skutečnostech byl sepsán úřední záznam. O jednotlivých úkonech provedených policií tak nevznikla žádná důvodná pochybnost. Skutečnost, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, byla v řízení prokázána svědeckými výpověďmi policistů. Oba policisté uvedli, že do vozidla dobře viděli a jsou si naprosto jisti, že žalobce za jízdy nebyl připoután. Policista Z. při dojíždění vozidla k hlídce začal do kabiny vozidla svítit služební svítilnou. Žalovaný konstatoval, že zapnutý bezpečnostní pás je veden od bočního středového sloupku vozidla přes střed ramene řidiče. Právě toto odvinutí od středového sloupku je snadno pouhým okem pozorovatelné. Policisté neměli ztížené pozorování světelnými podmínkami, neboť použili služební svítilnu. Podle žalovaného telefonickou omluvu je nutné považovat za včasnou, nicméně ze strany žalobce nebyl doložen důležitý důvod omluvy neúčasti u jednání, proto omluvu nelze považovat za náležitou. Žalobce byl o všem důležitém ve vztahu k případné neúčasti na jednání, resp. o všech svých právech řádně poučen, přesto se k ústnímu jednání bez omluvy z důležitého důvodu nedostavil. Podmínky pro projednání věci v jeho nepřítomnosti tak byly splněny. Dále žalovaný uvedl, že v rozhodnutí ze dne 28.2.2013 čj. DSH/1390/13 konstatoval, že v novém projednání věci správní orgán I. stupně nařídí nové jednání, k němuž předvolá žalobce a nařídí výslech svědka Ing. A.F. Přestože je svědek hlášen na tzv. úřední adresu, tedy na sídle Magistrátu města Jihlavy, nelze a priori předvídat, že se mu nepodaří předvolání doručit. Pokud se však svědek k podání svědecké výpovědi nedostaví a odvolatel nesdělí jinou adresu pobytu svědka, bude zřejmé, že provedení takového důkazu je nedostupné a správnímu orgánu I. stupně nezbude, než rozhodnout bez provedení takového důkazu. Ing. A.F. byl k ústnímu jednání předvolán, ale zásilka obsahující předvolání byla správnímu orgánu I. stupně vrácena s tím, že je Ing. Fajstavr na uvedené adrese neznámý. Správnímu orgánu nebyla známa jiná adresa pobytu, a ani žalobce, který svědeckou výpověď navrhoval, jinou adresu nesdělil. Žalovaný se tak ztotožnil se správním orgánem I. stupně, že nelze navržený výslech svědka provést, protože tento důkaz je nedostupný.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 28.9.2012, podle něhož žalobce v tento den ve 21:35 hod. jel osobním vozidlem BMW RZ ... obcí Rokycany, v ulici

Štáhlavská směrem k ulici Arbesova a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce se vyjádřil do oznámení tak, že byl řádně připoután, ale hlídka policie usoudila, že připoután nebyl. Z úředního záznamu ze dne 1.10.2012 dále vyplývá, že než řidič vozidla zastavil, několikrát problikával na policisty dálkovými světly. Po zastavení uvedl, že si myslel, že ho staví kamarád. Řidič s přestupkem nesouhlasil a vyjádřil se do oznámení přestupku. Následně nařkl hlídku, že je pod vlivem alkoholu, proto byla na místo přivolána další hlídka policie, která před žalobcem provedla dechovou zkoušku u prap. Zíky s negativním výsledkem. Na fotodokumentaci z místa přestupku je zachyceno vozidlo s poznávací značkou.

Při jednání dne 20.11.2012 svědek prap. M.Z. vypověděl, že s kolegou měli v predmetný den kontrolní stanoviště v ulici Štáhlavská v Rokycanech, kde přijíždělo od kruhového objezdu v ulici Boženy Němcové ke kruhovému objezdu u ulice Plzeňská osobní motorové vozidlo značky BMW. Toto vozidlo se rozhodl zastavit za účelem běžné silniční kontroly a při přibližování vozidla ke stanovišti hlídky řidič několikrát problikl dálkovými světly. Svědek proto při dojíždění vozidla začal svítit služební svítilnou do kabiny a bylo dobře vidět, že řidič přes tělo nemá přetažený bezpečnostní pás. I bezprostředně po zastavení bylo vidět, že bezpečnostní pás nebyl vytažen přes řidiče, a nebyl tedy ani zapnut. K užití dálkových světel řidič uvedl, že si je spletl s kamarádem. S přestupkem řidič nesouhlasil, navíc hlídku nařkl z požití alkoholu, což bylo vyloučeno provedenou dechovou zkouškou za přítomnosti řidiče pomocí jiné hlídky. Ulice Štáhlavská je podle svědka dobře osvětlena veřejným osvětlením a též stanoviště hlídky bylo v blízkosti jednoho ze světel veřejného osvětlení.

Svědka pprap. M.U. vypověděl, že hlídka stála na stanovišti v ulici Štáhlavská v blízkosti budky autobusové zastávky, kde je též světlo veřejného osvětlení. Svědek viděl, jak z kruhového objezdu z ulice Boženy Němcové vyjíždělo vozidlo, které několikrát probliklo dálkovými světly. Poté dali signál k zastavení vozidla. Při příjezdu vozidla k jejich stanovišti na posledních metrech svědek viděl dobře do kabiny vozidla, k čemuž pomáhalo zejména veřejné osvětlení. Bylo vidět, že řidič nemá přes tělo zapnutý bezpečnostní pás. Svědek toto viděl i při zastavování vozidla. K užití dálkových světel řidič uvedl, že si myslel, že slouží jejich kolega, který bydlí v Hrádku, a zdravil ho. Řidič měl podezření, že druhý policista je opilý, proto byla přivolána jiná hlídka a policista se před řidičem podrobil dechové zkoušce.

Rozhodnutím ze dne 28.11.2012 správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupku, avšak toto rozhodnutí bylo žalovaným zrušeno na základě odvolání žalobce, že ve vozidle s ním byl Ing. A.F., bytem..., který může dosvědčit, že žalobce za jízdy připoután byl. Výzvou ze dne 9.1.2013 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby ve stanovené lhůtě doplnil údaje potřebné k identifikaci navrženého svědka, zejména k uvedení data narození a skutečného pobytu, kam je možno doručit předvolání, neboť žalobcem uváděná adresa je pouze adresou Magistrátu města Jihlavy. Žalovaný uložil správnímu orgánu pro zachování rovnováhy provést navržený důkaz, tedy svědeckou výpověď Ing. F. Žalovaný vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2006 čj. 4 As 2/2005-62 (dostupného na www.nssoud.cz), podle něhož *"je sice na správním orgánu rozhodnout, které důkazy v řízení o přestupku provede, avšak nesmí se tím omezit právo obviněného vyslyšet nebo dát*

vyslýchat svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výslechu svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek jako svědků proti sobě v souladu s článkem 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod". Podle žalovaného přestože je svědek hlášen na tzv. úřední adrese, nelze a priori předvídat, že se mu nepodaří předvolání doručit. Pokud se však svědek opakovaně k podání výpovědi nedostaví a žalobce jinou adresu pobytu nesdělí, bude zřejmé, že provedení takového důkazu je nedostupné, tedy správnímu orgánu I. stupně nezbude, než případně rozhodnout znovu i bez provedení takového důkazu.

Správní orgán I. stupně nařídil nové jednání na 14.5.2013, k čemuž předvolal žalobce, přičemž v předvolání byl žalobce poučen podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, že nemůže-li se ze závažných důvodů dostavit k ústnímu jednání ve stanovenou dobu, je povinen se bezodkladně a včas s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit. Za důležité důvody nelze považovat běžné plnění pracovních povinností. Podle úředního záznamu dne 14.5.2013 omlouval advokát Volf telefonicky žalobce z ústního jednání. Správní orgán I. stupně předvolal i A.F.... Zásilka se vrátila správnímu orgánu I. stupně s tím, že je adresát na uvedené adrese neznámý.

Rozhodnutím ze dne 14.5.2013 správní orgán I. stupně znovu uznal žalobce vinným z přestupku s odůvodněním, že žalobce byl řádně předvolán k jednání na 14.5.2013 v 9:00 hod, avšak nedostavil, se neomluvil se, ani neuvedl důležitý důvod, pro který se nemohl dostavit. Ústní jednání proto bylo podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích vedeno v nepřítomnosti žalobce. Správní orgán I. stupně vycházel ze skutečnosti, že žalobce navrhl svědeckou výpověď svého spolujezdce Ing. A.F. avšak vzhledem k nedostatečným údajům potřebným k identifikaci svědka byl žalobce vyzván k doplnění údajů, zejména o datum narození a adresu skutečného pobytu, za účelem doručení předvolání. Žalobce na výzvu nereagoval do doby vydání rozhodnutí a potřebné údaje nesdělil. V evidenci bylo zjištěno, že na adrese..., je evidován pobyt osoby A.F., nar.... Dále bylo zjištěno, že se jedná o sídlo městského úřadu. Na tuto adresu bylo zasláno předvolání k provedení svědecké výpovědi, avšak zásilka s předvoláním byla vrácena a jako důvod bylo vyznačeno, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Svědeckou výpověď proto nebylo možno provést. Při rozhodování se správní orgán I. stupně tedy opřel zejména o svědecké výpovědi obou policistů, podle kterých žalobce řídil motorové vozidlo po pozemní komunikaci a nebyl připoután bezpečnostním pásem. Z provedené dokumentace je podle správního orgánu I. stupně zřejmé, že čelní sklo bylo dobře průhledné a bez překážky. Obě svědecké výpovědi se v zásadních částech shodují a jsou v souladu s ostatními podklady. Tvrzení žalobce proto správní orgán I. stupně hodnotil jako účelové s cílem vyvinut se z přestupkového jednání. Správní orgán I. stupně neshledal pochybnosti o tom, že by policisté mohli vidět do vozidla, a tedy i vidět užití bezpečnostního pásu. Oba policisté popisují stav před zastavením vozidla, kdy povinnost být připoután bezpečnostním pásem trvala. Popisovaný stav byl podle správního orgánu I. stupně zjištěn při výkonu služby policistů a nebyla zjištěna žádná skutečnost nasvědčující jejich zájmu na nesprávném zjištění skutkového stavu. Fotodokumentace není podle správního orgánu I. stupně důkazem o tom, že by žalobce nebyl při jízdě připoután, ale že policisté do vozidla na řidiče vidět mohli.

V **odvolání** proti tomuto rozhodnutí žalobce uváděl, že svého spolujezdce zná pouze od vidění a z dřívější doby a bližší údaje o něm nezná. Dále měl za to, že jeho omluva neúčasti na jednání postačuje i pro odročení soudního řízení.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že orgánům policie je uložena povinnost učinit nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování. O zjištěných skutečnostech sepíše orgán policie úřední záznam, který přiloží k oznámení. Právě oznámení přestupku je podkladem pro zahájení správního řízení. Důkazem ve věci pak jsou svědecké výpovědi zakročujících policistů, které protiprávní jednání žalobce prokázaly. Podle žalovaného zjištění přestupku bylo policisty řádně zadokumentováno. V místě přestupku bylo sepsáno oznámení přestupku, které bylo žalobci předloženo k vyjádření a k podpisu a o podrobnostech kontroly byl sepsán úřední záznam. Orgán policie tak podle žalovaného postupoval v souladu s § 58 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích. O jednotlivých úkonech provedených policisty a o věrohodnosti spisového materiálu nevznikla podle žalovaného žádná důvodná pochybnost. Podle žalovaného správní orgán I. stupně vycházel z pořízené fotodokumentace toliko k prokázání, že čelní sklo vozidla je čiré, popř. ztmavené minimálně tak, že do vozidla je vidět a policisté mohli jednání žalobce pozorovat. Skutečnost, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, byla podle žalovaného prokázána svědeckými výpověďmi policistů, když oba policisté uvedli, že do vozidla dobře viděli a jsou si naprosto jisti, že žalobce nebyl za jízdy připoután. Policista Z. uvedl, že při dojíždění vozidla k hlídce začal do kabiny svítit služební svítilnou. Pamatoval si, že bylo dobře vidět, že řidič nemá přes tělo přetažený pás. Podle policisty U. na posledních metrech před zastavením vozidla bylo dobře vidět do kabiny, že přes tělo řidiče není zapnutý bezpečnostní pás. Podle žalovaného zapnutý bezpečnostní pás je veden od středového sloupku vozidla přes střed ramene řidiče. A právě toto odvinutí od středového sloupku je snadno pouhým okem pozorovatelné. Policisté neměli ztížené pozorování, neboť použili služební svítilnu. Dále žalovaný uvedl, že k ústnímu jednání byl předvolán svědek A.F., avšak zásilka byla vrácena s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Správnímu orgánu nebyla známa jiná adresa pobytu a ani žalobce, který svědeckou výpověď sám navrhoval, správnímu orgánu I. stupně jinou adresu nesdělil. Žalovaný se tak ztotožnil se správním orgánem prvního stupně, že výslech osoby, u které není známa její adresa pobytu, nelze provést. Správní orgán I. stupně tedy nemohl tento důkaz provést, neboť se ukázalo, že je důkaz nedostupný. Žalovaný dále vycházel z ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích s tím, že žalobce byl ze strany třetí osoby telefonicky omluven a telefonickou omluvu je nutné považovat za včasnou, nicméně nebyl doložen důležitý důvod omluvy, proto omluvu nelze považovat za náležitou. Podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce tak byly splněny. Žalovaný poukázal na to, že žalobce měl reálnou možnost po celou dobu řízení se vyjádřit ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a k důkazům o nich, mohl podávat návrhy a opravné prostředky. Správní orgán I. stupně v předvolání žalobce poučil, že bude mít při ústním jednání možnost seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí, čímž dal žalobci jednoznačně najevo, že možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu bude žalobci dána právě při nařízeném jednání. Tím, že se žalobce k jednání bez udání důležitého důvodu nedostavil, svého práva nevyužil. Žalovaný vycházel z § 3 správního řádu a uvedl, že provedené důkazy jsou v podstatných bodech týkajících se merita věci vnitřně konzistentní a vzájemně se doplňují. O tom, jak se skutek odehrál, nevznikla podle žalovaného žádná pochybnost. Podle

žalovaného tak správní orgán prvního stupně provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), neboť žalovaný s tím souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

Podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Žalobce v žalobě nesouhlasil s neakceptací jeho omluvy z jednání dne 14.5.2013 správními orgány.

Na projednávanou kauzu lze podle soudu aplikovat např. rozsudek NSS ze dne 21.2.2013 čj. **9 As 101/2012-60**, podle něhož *„uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá.“*

Na základě cit. úvah má soud za to, že správní orgány správně omluvu žalobce nepovažovaly za **náležitou**. Před jednáním ji žalobce nijak nedoložil. Následně z vyjádření žalobce pouze vyplývá, že žalobce se zúčastnil zahraniční cesty z pracovních důvodů. Soud má na základě toho za správný závěr správních orgánů, podle něhož omluva žalobce nesplňovala podmínku **důležitého důvodu** ve smyslu výše cit. ust. § 74 zákona o přestupcích. Podle rozsudku NSS čj. **2 As 8/2009 - 95** ze dne 25.1.2010 totiž *„omluvy na neodkladné služební či soukromé záležitosti stěží mohou mít přednost před záležitostmi úředními“*. Bylo proto namístě, aby si žalobce své pracovní či obchodní záležitosti předem zorganizoval tak, aby eliminoval svoji obavu, že se z pracovních důvodů nebude moci jednání zúčastnit.

K vydání rozhodnutí po projednání věci bez přítomnosti žalobce byly splněny podmínky ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. A to na základě skutečnosti, že omluva žalobce nebyla v souladu s výše cit. ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního

řádu náležitá. Omluvu žalobce správní orgány posoudily na základě svého uvážení, které logickým a srozumitelným způsobem odůvodnily ve svých rozhodnutích.

Dále žalobce namítal porušení ust. **§ 52 správního řádu**, podle něhož *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.* Z výše shrnutého obsahu správního spisu je zřejmé, že správní orgán učinil dostatečné kroky za účelem doručení předvolání žalobcem navrženého svědka Ing. F. (pokus o předvolání tohoto svědka a výzva žalobci k doplnění údajů o svědkovi). Poté, co na jediné známé adrese svědka - na adrese jeho úředního pobytu - byl svědek neznámý, stal se tento důkaz neproveditelným. Přesto bylo možné vydat rozhodnutí ve věci samé v souladu s § 3 správního řádu, neboť z ostatních dostupných podkladů vyplýval skutkový stav, o němž nebyly důvodné pochybnosti. Z toho je zřejmé, že k porušení ust. § 52 věty druhé správního řádu nemohlo dojít. Ohledně okolnosti, že první rozhodnutí ve věci bylo k odvolání zrušeno, z výše shrnutého obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že ke zrušení prvního rozhodnutí došlo proto, že správní orgán I. stupně neučinil žádný pokus o předvolání žalobcem navrženého svědka, a v dalším řízení správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se závazným právním názorem odvolacího orgánu a vytýkanou vadu odstranil.

Další námitka směřovala proti porušení ust. **§ 58 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb.**, podle něhož *orgány Policie České republiky oznamují příslušným správním orgánům přestupky, o nichž se dozví, nejsou-li samy příslušny k jejich projednávání. V oznámení uvedou zejména, který přestupek je ve skutku spatřován, důkazní prostředky, které jsou jim známy a které prokazují, že jde o přestupek a že byl spáchán určitou osobou. Jedná-li se o přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, učiní orgán policie nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem. O zjištěných skutečnostech sepíše orgán policie úřední záznam, který přiloží k oznámení.* Soud pochybení policejních orgánů neshledal, neboť je zřejmé, že policejní orgány opatřily podklady v souladu s cit. ust. § 58 zákona o přestupcích, tedy sepsaly oznámení o přestupku, do něhož se žalobce mohl vyjádřit, a úřední záznam. Dále správní orgány pořídily fotodokumentaci, která dle odůvodnění obou správních rozhodnutí sloužila ke zdokumentování místa spáchání přestupku (např. k prokázání, že přes žalobcem namítanou tmou bylo dobře vidět dovnitř vozidla), nikoli jako přímý důkaz o jízdě žalobce bez bezpečnostního pásu. Z fotodokumentace ani z oznámení přestupku nevyplývá, že by policejní orgány vytěžily na místě žalobcova spolujezdce. Tato skutečnost však nesvědčí o porušení ust. § 58 zákona o přestupcích, když měly policejní orgány přestupek za dostatečně zjištěný a zdokumentovaný výše zmíněnými podklady. Pokud na výpovědi spolujezdce žalobce trval, nic mu nebránilo doplnit údaje o tomto svědkovi v rámci svého vyjádření do oznámení přestupku.

K otázce věrohodnosti výpovědi policistů v otázce, zda mohli i přes tmavou bundu žalobce a večerní hodinu vidět, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, se podle názoru soudu správní orgány obou stupňů vyjádřily dostatečně podrobně, logicky a soud se s jejich závěry ztotožňuje. Oba policisté se vypovídali k věci jednoznačně a v souladu s úředním záznamem, oznámením přestupku i fotodokumentací. Výpověď svědků policistů nevyvolala žádné pochybnosti o skutkovém ději a jiný důkaz nepřicházel v úvahu. Okolnost,

že se jednalo o výslech policistů vypovídajících v rámci jejich služebních povinností, zvyšuje věrohodnost výpovědi.

Soud vycházel i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2008 č.j. **1 As 64/2008-42**, v kterém se soud zabýval tím, jak může zakročující policista rozpoznat jednání jiného řidiče ve vozidle při běžném výkonu služby. Zakročující hlídkou byl prováděn vizuální dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích a policisté museli stát na takovém místě, který by jim zajišťoval řádný výhled na účastníky provozu. Policisté uvedli, že stáli u osvětlené autobusové zastávky a okolnost, že žalobce problikával dálkovými světly, je vedla k pokynu k zastavení vozidla. Z výpovědi policistů je dále zřejmé, že vozidlo žalobce k nim dojíždělo a při zastavování vozidla měli policisté vidět, že řidič není za jízdy připoután. Viditelnost byla zvyšována tím, že policisté svítili do vozidla svítilnou. Zejména svědek Zíka dále zdůraznil, že i bezprostředně po zastavení vozidla bylo vidět, že bezpečnostní pás nebyl vůbec vytažen. Skutečnost, kdy řidič není za jízdy ve vozidle připoután bezpečnostním pásem, je objektivně vnímatelná lidským zrakem, zvláště pokud se policista na to soustředí při zastavování vozidla. Dle zmíněného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu postačí vizuální pohled, aniž by musela být pořízena fotodokumentace či videozáznam. Na základě těchto úvah dospěl soud k témuž závěru jako správní orgány, že policisté v dané věci mohli jasně určit přes čelní sklo, že řidič za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. června 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Bc. Michaela Karásková